

SADRŽAJ:

1. UVOD	3
2. INFORMACIJA KAO STRATEŠKI RESURS	9
2. 1. Strateški informacioni sistemi	9
3. KAKO SE INFORMACIONI SISTEMI MOGU KORISTITI KAO KONKURENTSKA SPOSOBNOST	11
3.1. Načela kreiranja i održanja konkurenckih prednosti	11
3. 2. Izgradnja konkurenckih prednosti	12
3. 3. Proizvodi i usluge informacionih sistema	13
3. 4. Sistemi fokusirani na specifične tržišne segmenta	13
3. 5. Povezivanje sa kupcima i dobavljačima	14
3. 7. Interorganizacioni sistemi i elektronska tržišta	15
3. 8. Informacioni sistemi smanjuju troškove	16
4. KAKO MOŽE MALI BIZNIS USPJETI U CJENOVNOJ KONKURENCIJI	17
5. IMPLIKACIJE ZA KOMPANIJE	18
5.1. Strateški savezi i informaciona partnerstva	18
5. 2. Upravljanje strateškim tranzicijama	18
5. 3. Šta menadžeri mogu uraditi	19
6. ZAKLJUČAK	20
7. LITERATURA	21
1. UVOD	

Vrlo teško je odrediti, posebno danas, šta je najbitnije poznavati iz oblasti IS za menadžere, političare i sve druge korisnike IS. Za sve oblike organizovanja preduzeća, opštine, škole, države... je neophodno dobro poznavati IS da bi oni mogli da opstanu i napreduju. IS mogu pomoći proizvodnim kompanijama da svoje poslovanje jednostavno odvijaju i na udaljenim područjima, da ponude nove proizvode i servise, da iznova oblikuju poslove i radne tokove, i da pronađu nove načine vođenja poslova.

Pojam "softverski inženjer" je uveden na naučnoj konferenciji održanoj 1968./69. godine u organizaciji NATO saveza. Nakon toga razvijeno je niz metoda koje se primjenjuju u izgradnji informacionih sistema (IS). Iako su sve one dobre u smislu da olakšavaju provedbu pojedinih faza razvoja IS, pravi sinergijski učinak njihove primjene dolazi do izražaja tek kad se primjene kao dio cijelovite metodologije za razvoj IS. Izboru metodologije razvoja IS treba posvetiti posebnu pažnju zbog činjenice da svaka postojeća metoda nije pogodna za razvoj svakog IS-a. Tu su presudne karakteristike organizacije u kojoj posmatrani IS djeluje. Optimalan pristup razvoju IS bio bi onaj u kojem se vrši izbor metoda, a ne gotovih metodologija, te se izabrane metode uzročno posljedično povezuju u cijelovitu metodologiju razvoja IS.

Postoji više poznatih metoda koje pokrivaju gotovo cijeli životni ciklus razvoja IS.

Kada su se s jedne strane pojavili moćni računari za to doba, a s druge strane programski jezici nove generacije, to je rezultiralo primjenom računara u izgradnji informacionih sistema (IS) za različite tipove organizacija. Taj proces je otpočeo 60-tih godina prošlog vijeka. Za ove prve IS karakteristični su bili problemi: neuspješnost, premašivanje predviđenih finansijskih sredstava za razvoj itd, tako da je došlo do tzv. „krize softvera“. NATO je 1968. i 1969. godine sponzorisao sastanke na kojima je ovaj problem jasnije definisan i utvrđeni su određeni početni koraci. Problemi se mogu prevazići jedino metodološkim pristupom u razvoju IS-a. Primjenjuje se pristup sličan inžinjerskom, pa se javlja pojam „softversko inžinerstvo“.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com